GAZDELE DIN NOU ÎN DEFICIT

Duminică de duminică. Întrecerea primei noastre scene fotbalistice presară din belșug „sare și piper" peste întîlnirile programate. Combatantele strîng rîndurile, se compartimentează pe zone distincte, fac acumulări cantitative, încît fiecare poziție avansată seamănă acum cu o redută în care urmăritorii așteaptă vicleni „explozia dinamitei".

Dinamo s-a reinstalat după 24 de ore în fruntea clasamentului și împreună cu **Rapid** anunță o cursă spectaculoasă pentru supremație, la care rivnesc cei mai apropiați candidați, **U.T.A.** și **Petrolul**; la periferie, **Jiul**, dar și celelalte echipe cu 15 puncte, simt din plin radiațiile periculoase ale zonei retrogradării.

Deși în clasament nu s-au făcut schimbări spectaculoase simțim cum crește temperatura Diviziei A, prin neprevăzutul partidelor, prin dezndămîntul lor, anunțîndu-se o primăvară fotbalistică furtunoasă, atractivă. Atractivă, în primul rînd pentru că „mitul terenului propriu" se clatină, asa cum s-a întîmplat și duminică. Iată, așadar, că frumoasele aventuri ale campionatului italian au moștipsit și echipele noastre și zău că nu ne displace deloc !... Duminică, oaspeții au „furat" din zestrea planificată a gazdelor cinci puncte de mare greutate pentru configurația clasamentului, în toate zonele lui. Nu știm dacă infirmarea calculelor provine dintr-o prea mare doză de încredere în victorie a gazdelor (vezi **Steagul roșu, Politehnica Iași, U.T.A.** și **C.F.R. Cluj**) dar sîntem siguri că beneficiarele jocurilor în deplasare nu s-au menajat deloc pentru a încerca „marea cu degetul", pentru a le chinui pe partenerele de întrecere. **F. C. Argeș** a fost la... un minut de victorie, „șepcile roșii" au pus în alertă pe **U.T.A.**, fără Domide, și nici acest „team" ceferist de pe malurile Begăi n-a fost departe, în ciuda jocului său modest, de a picura venin în sufletele spectatorilor băcăuani.

Fără discuție însă, că dintre rezultatele etapei se detașează net surprinzătoarea victorie a **Progresului,** obținută la Brașov, acolo unde nicidodată, de cînd sînt în divizia A, stegarii n-au fost atît de crunt îngenunchiați și umiliți. Sigur că la ora actuală bancarii privind... „înapoi cu minie" la episodul semnat de **Ritter**, și-au dublat ambițiile și sperantele de supraviețuire în prima divizie. Pe suporterii brașoveni nu-i deranjează, probabil, atît de mult înfrîngerea, cît mai ales evidentele slăbiciuni ale echipei, jocul sub orice critică prestat de ea.

Etapa, judecată în ansamblu, pe lîngă părțile ei pozitive — marea risipă de energie, în condițiile cînd echipele veneau după meciurile de Cupă consumate miercuri — a reliefat și unele lucruri care vizează direct conducerile tehnice ale divizionarelor. **Greșelile tehnice individuale au abundat aproape pretutindeni, cu precădere în zona de finalizare; unele formații au jucat fără un anume orizont tactic, s-au chinuit enorm de mult pînă cînd au realizat unele secvențe de fotbal bun.** Și ne întrebăm de ce? Slavă domnului, acest retur a fost pregătit în diverse turnee efectuate peste hotare de marea majoritate a echipelor, terenurile de joc au fost ideale față de alte primăveri. Ne referim la scăzutul nivel tehnic al partidelor, la marile erori ale jucătorilor, nu numai din dorința de a depăși calitativ, cu un ceas mai devreme, sezoanele precedente, ci ne gîndim și la cel mai apropiat examen al fotbalului românesc: **întîlnirea cu Albania din preliminariile olimpice.** Antrenorii lotului, **Valentin Stănescu** și **Cornel Drăgușin,** sînt acum în mare dilemă, deoarece din cei cinci mijlocași selectionați numai perechea **Dinu — Angelescu** a dat satisfacție; iar în atac doar **Tătaru** reprezintă o certitudine. Iată motivul pentru care ei au convocat urgent la lot pe jucătorul **Cuperman** de la **Politehnica.**

Ce surprize ne va rezerva etapa viitoare, ce schimbări vom înregistra în clasament? Iată marile întrebări ale săptămînii pe care o parcurgem.

E greu de presupus că cineva ar îndrăzni, de pildă, să facă pe proorocul în privința rezultatelor întîlnirilor interbucureștene **Dinamo — Progresul, Steaua — Rapid,** veritabile „capete de afiș" ale etapei. Cert este însă, că îndrăcita cursă indirectă **Dinamo — Rapid**, pînă la ora cînd se vor afla față în față, a întrat, de duminică seara, într-o fază „de la egal la egal"; bănuim că **U.T.A.** va încerca la Ploiești să recîștige punctul pierdut acasă la **Universitatea,** că **Macri,** din orgoliu, vrea să-l necăjească pe fostul feroviar **Valentin Stănescu,** că **Jiul** o intrat în săptămîna cosmarurilor și se roagă la Zeița Fortuna pentru înfrîngerea bancarilor și a **C.F.R.**-ului Cluj la Constanța, etc. etc...

Cine va trăi cel mai frumos vis al etapei?

Stelian TRANDAFIRESCU

APLAUZE PENTRU PROGRESUL LA BRAȘOV!

0—1... 0—2... 0—3! Tabela de marcaj se schimba necontenit, așa cum nu s-a întîmplat niciodată pînă acum 1 0—3 în defavoarea favoritei tribunelor, firește, echipa Steagul roșu. Priveau neputincioși și nedumeriți la această sarabandă a golurilor nu numai miile de spectatori de la stadionul Tineretului, ci și oamenii de specialitate, telnicienii fotbalului din orașul de sub Tîmpa.

La început, cînd scorul era doar 0—1, toată lumea era de acord că la Steagul roșu se simte lipsa lui **Pescaru,** coordonatorul echipei, dispecerul ei, pion de bază în angrenajul galben-negrilor. Mai tîrziu, cînd se vedea dezinvoltura cu care acționa Progresul, ca echipă de clasă, și cînd scorul creștea amenințător, s-a văzut că brașovenilor le lipsea de fapt o echipă întreagă! Într-atît de depășită era formația care, de la meciul cu Politehnica Iași, de la 28 iunie 1970, nu mai cunoscuse înfrîngerea pe teren propriu, arătîndu-se inexpugnabilă la ea acasă. Dar, duminică, se părea că altcineva decît vajnicii **Jenei, Olteanu, Rusu, Györfi** sau **Balint** purtau tricourile cu numerele 3, 6, 4, 11 sau 10. Dar nici ceilalți nu erau de recunoscut. Doar **Vănătoru** și **Adamache** căutau cît de cît să opună rezistență în fața acestor atacuri în valuri nesfîrșite. Iar cînd altă posibilitate nu se mai arăta, interveneau faulturile. Cel din min. 35 este sancționat cu penalti, dar pe cel din min. 39 **(Olteanu** îl trîntește pe **Raksi,** scăpat singur la o minge respinsă de **Adamache** la un șut al lui **Năstase)** arbitrul nu-l mai vede.

Iar publicul a trecut dintr-o extremă într-alta. De unde în primele minute ale partidei se arăta ostil nu numai formației bucureștene, ci și arbitrului, față de care își manifesta nemulțumirea pentru orice sancțiune împotriva echipei brașovene, publicul a început să-i aplaude pe bucureșteni și să termine aplaudîndu-i. Nu însă mai înainte de a-i crea probleme în plus arbitrului **Anderco** prin acea sticlă aruncată spre sfîrșitul meciului de un necunoscut, sticlă care ar putea să aibă repercusiuni asupra viitoarelor partide disputate acasă la Steagul roșu. Era o sticluță de coniac, din aceea plată. Desigur, conținutul ei își pusese amprenta pe starea fizică a împricinatului...

Dar să lăsăm la o parte sticla. Am văzut în tribunele de la stadionul Tineretului, atunci cînd scorul se stabilizase, cum o serie de suporteri ai echipei se deziceau vehement de echipa lor. Atunci cînd autobuzul Progresului își croia drum prin mulțime, aceiași spectatori au aplaudat echipa bucureșteană, jocul ei excelent, valoarea nebănuită a unora dintre jucători (ca de pildă tînărul **Năstase** sau decanul de vîrstă al echipei, **Raksi**) care și-au dat mîna în încercarea comună de a salva pe albaștri de la înec. Vor reuși? Vom vedea. În orice caz, dacă va continua să joace ca la Brașov, Progresul are șanse bune.

Mircea TUDORAN

BUCUREȘTI. Rapidistul Neagu față-n față cu... poarta goală a Petrolului Ploiești! Cîteva secunde mai tîrziu mingea șutată de el va poposi în plasă: 1—0 pentru giuleșteni!
Foto: S. BAKCI

FINALUL DE LA CLUJ

În afara spectaculozității jocului propriu-zis (latură din plin servită de orientarea spre luptă deschisă a ambelor echipe, de apetitul lor ofensiv), partida de la Cluj a mai căpătat — pe parcurs — și atributul spectaculozității prin răsturnarea de scor.

Întrînd în ultimele zece minute cu un (nesperat) avans de două goluri, argeșenii se pot plînge că „au scăpat printre degete" o victorie care pînă în minutul 80 se profila amenințătoare pentru feroviarii locali, cărora pierderea ambelor puncte pe teren propriu nu le-ar fi fost de loc convenabilă în contextul rezultatelor etapei.

Explicațiile insuccesului piteștean țin nu atît de greșeli tactice, cît de oboseală (și-au spus cuvîntul cele 120 de minute de miercuri, din Cupă) sau de erori în faze de joc, cum a fost aceea a nemaicrării de nimeni a mijlocașului (de circumstanță) **Lupu,** venit din urmă la cornerul din penultimul minut de joc. Adevărul este că echipa lui **Ozon** a jucat destul de adecvat în final, după primirea golului lui **Tegean.** Am amintit în acest sens scoaterea unui atacant, Radu, și introducerea în teren a unui jucător cu profil de mijlocaș, **Ștefan.** După cum este concludent și faptul că, la golul egalizator, cornerul (contestat de oaspeți) a fost acordat de extremul **Jercan,** venit cu adversarul pînă la limita de fund a terenului, element tactic semnificativ. Oricum însă, rezultatul de egalitate este corespunzător raportului de forțe din teren, iar risipa de energie făcută de clujeni, setea cu care au căutat poarta, jocul lor în continuă mișcare le-ar fi dat dreptul să conteste justețea unei eventuale înfrîngeri.

În legătură cu jocul acestei tinere formații, o remarcă: debilitatea apărării, care a fost adesea clătinată de piteșteni. Ne place să credem că această carență a apărut în special din cauza circumstanțelor speciale de duminică (în fața lui F. C. Argeș, ceferiștii erau obligați să meargă la victorie) și că în meciurile în care intuiesc mai mult riscurile, clujenii vor ști să joace mai precaut, chiar pe teren propriu.

R. U.

BUCUREȘTI. Tătaru II, pînă în prezent cel mai eficace jucător al campionatului, încearcă o nouă pătrundere spre poarta Jiului în care a marcat duminică ambele goluri ale echipei sale.
Foto: VIRGIL ONESA

UN PUNCT

Toți iubitorii fotbalului din Arad și în primul rînd U.T.A. au dorit cu ardoare revanșa după acel 0—2 pe care studenții clujeni l-au administrat campionatului în luna ianuarie. O revanșă cerută cu acuitate din două motive. Primul: înfrîngerea de la Hunedoara era prea proaspătă în memoria celor ce iubesc U.T.A. Al doilea: după victoria de la București, cu Progresul, arădenii aveau neapărată nevoie de cele două puncte pentru a-și menține, în continuare, intacte șansele la titlu.

Se bănuia și se credea că U.T.A. va face tot posibilul pentru a cîștiga meciul cu „U" Cluj. Și nimeni nu poate afirma că jucătorii arădeni n-au făcut risipă de energie pe teren, că n-au luptat cu ambiție și dăruire în cele 90 de minute ale meciului. Au luptat. Atunci? Ce le-a lipsit de n-au putut învinge?

Înfrucît imediat după meci, cu toate insistențele noastre nu am putut afla numele huliganului, a doua zi am luat legătura telefonică cu clubul craiovean, de unde ni s-a comunicat că înfrățit spectator a fost depistat și reținut de organele de miliție. El este **Ion Pașircă,** electrician la Depoul C.F.R. Piatra Olt și bineînțeles că va primi răsplata cuvenită pentru faptele sale.

Este necesar ca forurile competente să analizeze faptele petrecute pe stadionul din Craiova. Să le analizeze cu toată seriozitatea și cu spirit de răspundere, punînd în balanța judecății gravitatea recidivei. Și mai ales, așteptăm măsuri cu forță educativă!

Gh. NERTEA

MAI MULT DECÎT MERITAT

Răspunsul nu poate fi decît unul singur: **U.T.A. nu l-a avut în rîndurile sale pe Domide.** Adică tocmai pe acel jucător care dă rațiune, luciditate, culoare atacurilor echipei și care, în același timp, răsmine și un excelent puncheur.

Odată cu scurgerea timpului, atacurile gazdelor, devenite stereotipe prin acele centrări înalte, n-au constituit decît rareori un pericol pentru poarta apărată de **Ștefan,** în contrast cu periculoasele contraatacuri clujene, dintre care cel din min. 81 a fost destrămat prin fault tocmai în mijlocul careului de 16 m.

— Întrebați-l pe arbitru — ne spuneau după meci Uifăleanu, Anca, Stîncel, ca și antrenorii Sepci și Bălțiu **— de cîte ori ar fi acordat 11 m dacă faza s-ar fi petrecut în careul nostru?...**

Clujenii erau, desigur, amărîți pentru faptul că li s-a refuzat un penalti. Meritul lor rămîne însă acela că au jucat cu dezinvoltură tot timpul, mergînd pînă acolo încît și-au permis să încerce în atac, a loviturile libere, chiar unele scheme tactice ca cea folosită de jucătorii de la Legia Varsovia, cînd au marcat al doilea gol în partida cu Atletico Madrid, a cărei repriză secundă a fost transmisă pe micul ecran. În momentul cînd un jucător se apropie de minge să execute o lovitură liberă, alți doi pornesc de lîngă balon în direcții diferite pentru a destrăma „zidul", ori a disrage atenția apărătorilor adverși. Nu s-a înscris dintr-o asemenea dată. Poate că în meciurile următoare...

Oricum, pentru evoluția lor bună, punctul obținut de studenții la Arad este meritat. Cu prisosință chiar.

Laurențiu DUMITRESCU

„REGIZORII"

Înregistrăm unanimitate de vederi... Nu, n-a fost un mare spectacol fotbalistic meciul de la **Iași.** Esteții n-au motive de satisfacție. Fotbalul-spectacol pe care, oricît l-am invoca, nu-l vom avea pe stadioane atîta timp cît spiritul de competiție domină oricare alte aspirații — a făcut loc unui fotbal aspru, crîncen, adeseori cenușiu ca și vremea de pe stadionul din **Dealul Copoului.**

Partida dintre o echipă care a ajuns la un fotbal de întîia divizie în sensul cel mai deplin al cuvîntului (pentru ieșeni acum zilele sînt cu adevărat grele acasă — numai meciurile cu fruntașele clasamentului) și una dintre echipele care reunește pe unii dintre cei mai valoroși fotbaliști ai țării ne-a prilejuit însă o veritabilă lecție de finețe tactică; probabil mai puțin sesizată, dar splendidă în inspirațiile ei, pasionantă pînă la cele mai, aparent, nelnsemnate mișcări ale jucătorilor în teren. **Vîntilă Mărdărescu** și **Traian Ionescu** au jucat, ei mai întîi, o mare partidă între ei. În afara meritelor de a fi ajuns la măsuri tactice moderne, speculative, indicate, ei îl au și pe acela de a fi instruit pe elevii lor în asemenea măsură încît să fie în stare să le transpună în fapt, pe gazon, gîndurile.

În ce au constat, exprimat foarte lapidar, planurile de bătălie ale celor două echipe? **ACTUL I.**

POLITEHNICA, în atac: acționare cu șase oameni (cei patru din atac plus mijlocașii). **În apărare:** joc în zonă, după principiile clasice.

DINAMO. În atac: două vîrfuri veritabile — **Dumitrache** și **Moț** (pe toată lățimea terenului). „Morișcă", pe aripa dreaptă, unde apăreau **Moldovan** și **Sălceanu. În apărare:** marcaj om la om (excepție **Nunweiller III,** „libero"), astfel: **Ștefan** la **Moldoveanu, Stoenescu** la **Lupulescu, Dinu** la **Cuperman, Deleanu** la **Incze, Nunweiller VI** la **Simion, Moldovan** sau **Sălceanu** la **Mărdărescu II.**

ACTUL II. Riposta lui **Mărdărescu** la „tactica Traian Ionescu". **Cuperman** este retras în spate. **Dănilă,** un foarte tînăr și complet jucător, intră cu misiunea de a fi elementul-surpriză (și a fost!), prin apariții-fulger în atac. **Lupulescu** caută învăluirile pe aripa dreaptă. Extremele schimbă mult părțile, tocmai spre a obliga defensiva dinamovistă să alerge mai mult, spre a rămîne în apropierea omului dat în grijă. Contra-răspunsul lui Dinamo: **Moldovan** retras la **Cuperman, Dinu** primește mai mult misiunea de a pendula în fața liniei de fundași.

N-a ieșit nici un gol în cele 90 de minute de ciocniri fără cruțare de la **Iași.** Am asistat însă la un schimb de replici tactice care nu pot fi rostite de echipe începătoare, ci numai de niște ansambluri cu mulți artiști de valoare, minuțios și competent lucrate la repetițiile de fiecare zi.

Eftimie IONESCU

VINTILĂ MĂRDĂRESCU ȘI TRAIAN IONESCU

IAȘI. Portarul Constantinescu este căzut, fundașii dinamoviști depășiți dar Moldoveanu (în tricou de culoare închisă) va rata o mare ocazie de a deschide scorul.
Foto: S. BAKCI

SCURTĂ „TRECERE ÎN REVISTĂ"

(Urmare din pag. 3)

șutul de departe și prin surprindere (cum a făcut și duminică), acesta poate fi luat în discuție pentru postul pe care, de altfel, a și debutat în națională, cu Finlanda.

Cu atît mai mult, cu cît — după părerea noastră — acest debut de sezon nu ridică probleme în ceea ce privește retitularizarea liniei de mijlocași, devenită clasică, *Dumitru (—, —, 8), Radu Nunweiller (9, 9, 8).* Rapidistul n-a jucat în primele două etape, fiind suspendat. dar pofta sa de joc și bunele realizări din partida de simbătă îl conturează titular pe post, în timp ce Radu Nunweiller, foarte bun în două meciuri susținute de Dinamo în deplasare și cel mai bun de pe teren în partida cu C.F.R. Cluj realizează una din cele mai ridicate note medii de pînă acum dintre selecționabili. Un alt mijlocaș, *Ancuța (7, 6, 10),* este de urmărit mai ales după partida de la Arad, unde a strălucit. Coroborînd excelenta sa evoluție cu cea din partida inaugurală a sezonului, cu Rapid, precum și cu cea de Cupă, sîntem dispuși să ignorăm acel 4 din jocul cu Steaua, explicabil prin evoluția penibilă și de neînțeles a întregii echipe clujene.

Deși notele lui *Neagu (7, 7, 7)* nu indică o evoluție la nivel superior, atacantul feroviar se impune în continuare atenției, prin atributul care i-a devenit specific: eficacitatea. A marcat cîte un gol în fiecare din cele 3 jocuri de campionat, trage bine și prin surprindere la poartă, își confirmă simțul înnăscut al golului. Se simte la el nevoia unei rezistențe îmbunătățite. *Dembrovschi (10, 7, 7)* este în formă bună; și-a etalat din plin calitățile la mijlocul terenului dar s-a arătat deficitar în finalizare. Rămîne unul din oamenii cei mai siguri ai lotului reprezentativ, date fiind mai ales marile sale disponibilități tactice, capacitatea lui ridicată de efort. Și *Dobrin (7, 7, 9)* a început sezonul actual mai bine decît l-a terminat pe cel precedent. Este în progres ca încadrare în jocul colectiv, dar continuă să joace „pe portițuri de meci". La Cluj a realizat cîteva faze excelente.

Nu se ridică deocamdată la nivelul așteptărilor *Dumitrache (6, 7, 7);* nu se impune ca eficacitate (a marcat în aceste prime jocuri ale sezonului doar două goluri din 11 metri), nici ca prezență în joc, deși sub acest ultim aspect trebuie să consemnăm cu satisfacție un plus înregistrat de el la Iași, unde a luptat mult, a realizat cîteva pătrunderi caracteristice. dar — fiind foarte izolat — în linia avansată a dinamoviștă, n-a putut fructifica. *Domide (6, 9, —)* a jucat foarte bine în partida cu Progresul dar duminică n-a mai apărut în formația arădeană, fiind accidentat. Ne face impresia că, dacă se va restabili în timp util, poate fi unul din „oamenii anului 1971". Probabil că îi vom putea urmări randamentul în cadrul echipei olimpice, căreia i-a fost cedat, împreună cu *Tătaru (6. 5, 9)* — jucător cu comportări inegale, dar care a ieșit din nou în prim plan în partida (e drept ușoară) cu Jiul, unde s-a putut desfășura și ca golgeter. Nu îndeajuns de concludente comportările lui *Fl. Dumitrescu (7, —, 7* și *Lucescu (6, 7, —),* dar nici unul nu e de ignorat.

Așa cum anunțam într-unul din numerele noastre anterioare, în afara jucătorilor de care ne-am ocupat mai sus, antrenorii lotului A își propun să urmărească alți 8—10 jucători, susceptibili de a fi introduși în lotul lărgit, Craioveanul *Niculescu (5, 6, 7)* și ploieșteanul *N. Ionescu (5, 8, 5),* doi fundași spre care se îndreptă atenția n-au reușit s-o rețină. Dintre cei 3 fundași centrali aflați în această postură, *Deselnicu (4, 6, 8)* este în continuă ascendență, *Bădin (6, 7, 7)* rămîne în continuare de luat în seamă mai ales datorită calităților sale fizice de necontestat, în timp ce *Ianul (9, 7, 8)* se profilează ca prim aspirant la un loc în cuplul fundașilor centrali, în cazul vreunui „claca" al titularilor sau al vreunei schimbări de formulă (Dinu, mijlocaș ?).

În ceea ce privește atacul, *Sălceanu (7, 6, 7), Ștefănescu (7, 7, 7)* și băcăuanul *Florea (7, 5, 7)* nu lasă impresia unui debut de sezon peste limitele lor cunoscute.

După cum se vede, în general, *nu există motive de îngrijorare, mai ales dacă ne limităm observațiile la cei 15—16 jucători care formează „osatura" lotului.*

Poate că nici nu trebuie să absolutizăm evoluțiile din campionat (unde se joacă cu alți parteneri decît în națională, sub imperiul altor cerințe tactice decît cele uzate în cadrul „team"-ului reprezentativ, sub alt regim psihic) și să nu uităm că echipa lui Angelo Niculescu a început să-și impună propria personalitate.

De aceea, observațiile făcute mai sus n-au pretenții definitorii ci doar caracter orientativ, ele urmînd a fi aprofundate de viitoarele evoluții ale tricolorilor *în ansamblul funcțional specific* pe care-l reprezintă — de la o vreme — echipa noastră A.

Cazul săptămînii

În toamna anului 1969, la sfîrșitul meciului dintre **Universitatea Craiova** și **Dinamo Bacău,** joc disputat pe stadionul Central din Craiova, conducătorul jocului, **Gh. Limona,** a fost împroșcat cu pietriș și țărînă de cîțiva huligani. Faptele n-au rămas fără urmări. Comisia de disciplină a dictat craiovenilor ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu, timp de o etapă. Ca urmare, conform regulamentului, craiovenii au fost nevoiți să susțină meciul următor cu **Rapid** la Tîrgu Jiu, localitate situată la o distanță de peste 60 de km.

Pe acea vreme, gura de ieșire a tunelului stadionului spre cîmpul de joc nu era nici acoperită, nici împrejmuită cu sîrmă, încît atît jucătorii cît și arbitrii treceau chiar pe sub tribuna I, la o distanță de 1—2 metri, fiind expuși spectatorilor așezați în primele rînduri. Lecția cu suspendarea terenului se pare că a avut un efect pozitiv în rîndurile organizatorilor, cît și ale spectatorilor, căci după incidentul cu pricina, ieșirea tunelului a fost îngrădită cu sîrmă, iar partea superioară acoperită cu tablă, în așa fel, încît să se asigure o cît mai mare securitate jucătorilor oaspeți și arbitrilor. De atunci, manifestările de indisciplină s-au rărît treptat, iar ca o binemeritată recompensă pentru comportarea civilizată, ziarul Sportul a acordat „Trofeul Petschovschi" publicului craiovean.

Dar, iată că un nou incident a avut loc duminică, în pauza meciului dintre **Universitatea** și **Farul,** incident care probabil nu va rămîne nici el fără urmări. Cum s-au petrecut faptele? Arbitrul de tușă **Gh. Dragomir,** care în prima repriză se găsea pe latura de teren din fața tribunei I și funcționa pe aceeași linie cu atacul craiovean, a semnalizat cu promptitudine și curaj, toate pozițiile „afară din joc" ale jucătorilor echipei gazdă. Și ele nu au fost puține la număr. Unii dintre spectatori, nemulțumiți de faptul că **Gh. Dragomir** era corect „din cale afară", au început să-l huiduiască neîncetat. La sfîrșitul primei reprize, conform obiceiului, coloana jucătorilor, care se îndreptă spre tunelul de ieșire, era încheiată de cei trei arbitri. În acel moment, cîțiva huligani, cu pumnii ridicați, au proferat expresii triviale la adresa arbitrilor, iar unul dintre ei, „bun țintaș", **l-a lovit cu o piatră cam de mărimea unui ou pe tușierul Gh. Dragomir, spărîndu-i capul.** Deși a primit de urgență îngrijirile necesare, victima nu s-a mai simțit în plenitudinea forțelor, acuzînd dureri atît în regiunea frontală, cît și la ochiul sting. Cu toate acestea, la insistențele arbitrului de centru **V. Dumitrescu, Gh. Dragomir** și-a reluat locul pe teren și în repriza a doua, asigurînd buna desfășurare a jocului.

INCIDENTE NEPLĂCUTE LA CRAIOVA